

Чебрецева земля

Микола Сингаївський

Михайлові Баландюку

Засніжені вікна цілують синиці,
і дихає інеєм срібне гілля.
І чути, як легко зітхають криниці,
як сил набирається отча земля.

І я тут мужнів,
не блукав манівцями,
а соки землі по краплині вбирав.
Вона ж і з-під снігу війне чебрецями
і душу збентежить настоями трав.

Стрічаю зорю, ідучи до криниці,
а там джерело незамулене б'є.
Засніжені вікна цілують синиці,
торкаючи крильцями серце моє.